

N:o 62.

Upläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 Maj 1875.
— — — Andra Kammaren den 21 Maj 1875.

Riksdagens underdåliga Skrifvelse, angående förändrade bestämmelser i afseende å taxeringen af försändelser af myntadt guld eller silfver, som genom Postverket befordras mellan inrikes orter m. m.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 10.)

S. A. K.

Sedan Riksdagen beslutat att å dag, som af fullmäktige i Riksbanken må bestämmas, utgifvandet från Riksbanken af sedlar å 1 krona skall upphöra; så har Riksdagen, för att nämnda förändring må kunna utan olägenhet genomföras, ansett erforderligt, att en nedsättning i afgifterna för inrikes försändning med posterna, under assurans, af myntadt guld och silfver eger rum; samt fördenskull, i nära öfverensstämmelse med hvad som för närvarande gäller för postbefordran af guldförsändelser emellan svenska, norska och danska orter, beslutat, att i afseende å taxeringen af försändelser af myntadt guld eller silfver, som genom Postverket befordras mellan inrikes orter, följande bestämmelser skola lända till efterrättelse:

För försändelse af myntadt guld eller silfver skall, för så vidt icke afsändaren föredrager att utgöra afgifterna i enlighet med de för befordran af assurerade försändelser i allmänhet gällande bestämmelser, portot, innefattande såväl befordnings- som assuransafgift, utan afseende å afstånd utgå endast efter försändelsens bruttovigt.

För guldförsändelse, hvars vigt icke öfverstiger 10 skålpond, utgör detta porto 1 krona för hvarje skålpond eller del deraf; för tyngre guldförsändelser åter 10 kronor för första 10 skålpond och 50 öre för hvart öfverskjutande skålpond eller del deraf.

Utgöres försändelsen af myntadt silfver, skall för försändelse, hvars vigt ej öfverstiger 1 skålpond, portot utgå med 50 öre,

samt för tyngre försändelser sistnämnda afgift höjas med 25 öre för hvart öfverskjutande skålpond eller del deraf, så att försändelse, som i vigt uppgår till mera än 1, men ej öfverstiger 2 skålpond betalas med 75 öre; försändelse af mera än 2, men icke öfverskjutande 3 skålpond, med 1 krona o. s. v.

Innehåller försändelse, för hvilken påyrkas tillämpning af förestående taxebestämmelser, både guld- och silfvermynt, skall för densamma beräknas den afgift, som för guldförsändelse finnes stadgad.

Innehållas i försändelsen, jemte myntadt guld eller silfver, äfven andra föremål, hvilka icke skäligen kunna till försändelsens omslag hänföras, skall densamma icke komma i åtnjutande af den för försändelser af myntadt guld och silfver genom denna författning medgifna nedsättning i postafgifter.

Försändelse, å hvilken skola tillämpas bestämmelserna i denna författning, må icke i vigt öfverstiga 50 skålpond.

För linier, å hvilka posten befordras med gående bud, må emellertid nyssberörda vigtgräns kunna af Kongl. General-poststyrelsen, efter behof, ytterligare inskränkas.

Med underdårig anmälan härom får Riksdagen tillika, då önskligt är att, till lätnad vid smärre penningeliqvider, ett ökadat tillfälle till begagnande af postanvisningar varder beredt; samt då några oöfvervinneliga hinder ej torde möta för en utsträckning af den postanvisningsrörelse, hvarom i Kongl. General-poststyrelsens kungörelse den 29 November 1872 förmäles, härmed i underdårighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta utreda, om och i hvad mån, till lätnad för allmänheten, nu gällande stadgeanden rörande postanvisning kunna erhålla den utsträckning, att tillfälle beredes att jemväl genom mindre postanstalter medelst dylik anvisning afsända smärre penningebelopp; samt att Eders Kongl. Maj:t sedermera ville, der Riksdagens medverkan för genomförande af en sådan förändring må

finnas erforderlig, till Riksdagen göra den framställning, som af nämnda uterdning må kunna föranledas.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 20 Maj 1875.

N:o 63.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 21 Maj 1875.
— — — — — Andra Kammaren — — —

*Riksdagens underdåliga skrifvelse, rörande förändrad lagstiftning
om preskription för klander å jordafång.*

(Lag-Utskottets Utlatande N:o 19.)

S. A. K.

Då nu gällande lagbestämmelser i fråga om preskription för klander å jordafång icke kunna anses motsvara det med en lag i detta ämne afsedda ändamål, föranlates Riksdagen, hvars tid icke medgivit uppgörande af förslag till lag i ämnet, i underdåighet anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t, så snart ske kan, låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till förändrad lagstiftning om preskription för klander å jordafång.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 21 Maj 1875.
